

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Égész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Falkenstein Soma dohánytözedéjében, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Heisz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Városházter 4. szám.

(Markó-ház.)

Szerkesztő otthon található egész nap

KIADÓHIVATAL:

hova a nyilatkozatok, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reclamációk küldendők:

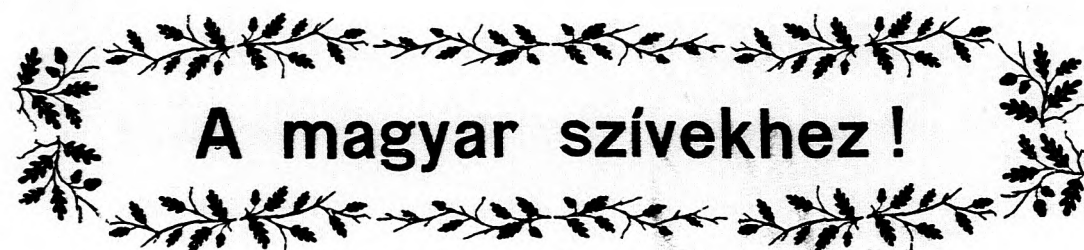
Wesselényi Géza

könyvnyomdája

Széchényi-utca 45. sz.

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A magyar szívekhez!

Polgártársak!

A kire imádságos perceiben gondol a magyar nép lelke, annak a nagy és dicső szívnek, ki nekünk hazát adott, s kitől mi utolsó napjaiban megtagadtuk a hazát, fia: **Kossuth Ferencz** — a hontalan visszatért hazájába.

Ide is eljön, az Avas aljára, hol az új Magyarország két lánglelkű bajnoka, Szemere és Palóczy örök álmát alussza, s hol nem messze tőlünk hősök vérével szentelt oltára áll a hazaszeretetek.

Ide is eljön, a hol annyian várják s oly nagyon szeretik, mint senki mást, eljön, hogy bátorítást, reményt nyújtson a csüggedőknek s nagy küzdelméhez erőt merítsen a romlatlan magyar nép igaz lelkesedéséből

Negyvennégy évig szenvedett számkivetést, hontalanságot s a Golgotha minden fájdalmát, mikor gazok és latrok, hitehagyottak és árulók, magasabb kegy fényében sütkezve itthon éltek.

Ki ő? micsoda ő? mit akar?

Melyik igaz magyar lélek merné ezt kérdezni?!

Melyik igaz magyar szív ne tudná, hogy a Kossuth név nem egy személy, nem egy ember neve, mert ha az lenne, már régen nem volna értelme, ereje és hevítő tüze.

Ez a név: **Kossuth** jelenti a nemzet múltját és jövőjét egyaránt, reményét és hitét, hogy még szabad és független lesz Magyarország, melyet nem temethetett el sem 1849 aug. 13-ika, sem az 1867: XII. t.-cz., mely kirúgván maga alól a jogfolytonosság alapját, megfosztotta Magyarországot az államiság esszenciális kellekeitől.

Kossuth Ferencz hazajött, hogy alkotmányos uton, törvényes eszközökkel harcoljon a törvényzikk megdöntéseért, s *győzni fog, mert az ő harca a nemzet harca, azé a nemzeté, mely megbocsát ugyan, de nem felejt.*

Hiába fondorkodnak, hiába áskálódnak és támadnak ellene, mondván azt, hogy az 1867: XII. t.-cz. államszerződés, melyet a nemzet egyoldalú akarata meg nem dönthet Ausztria hozzájárulása nélkül.

Mi nem ismerünk államszerződést, csak törvényzikkeket, melyeket a szükség mérvéhez képest rendre változtathat, felüggeszthet és eltörölhet az állam törvényhozó hatalma.

A ki ezzel ellenkező dolgot állít, az vagy ámitó vagy elámitott. Az államszerződés egy hazug doktrina, mely nemcsak a természetjoggal, nemcsak a józan észszel, de az állam igazi lényegével is ellenkezik. Egy nemzedék akarata, — mely azonfelül még hibás is, káros következményű is — semmikép sem lehet kötelező szabály egy másik nemzedékre nézve.

E tant hirdeti Kossuth Ferencz, a ki ellen roszakarói és ellenségei, a burgpolitikusok kihasználják leggaládabb fegyvereiket, hogy lehetetlenné tegyék, mert érzik fellépésének nagy súlyát és jelentőségét, s rettegve gondolnak politikai működésének eredményére.

Ők, a kik Lustkandltól tanulták a közjog elemeit, s a sajtóban s zöld asztalnál mindig azt hirdetik, hogy Magyarország Ausztria nélkül nem exisztálhat, el sem akarnak képzelni egy független magyar államot. S mily üres és nevetséges érvekkel akarják plausibilissé tenni e tant, mutatja azt az udvari poétának, ennek a gyöngye logikájú, szerencsétlen politikusnak megrendelésre irt levele Kossuth Ferenczhez.

De Kossuth Ferencz oldalán a nemzet áll, s a nemzet ellen hiába harcolnak, mert a nemzeti öntudatot és enerzsiát békóba verni nem lehet, majd meglátja ezt az uralkodó párt legközelebb a választási urnánál.

Kossuth Ferencz haza jött, hogy dolgozzék a nemzet jövőjeért, mert nem mondott le róla, nem hirdeti az inkompatibilitás elvét, a mi csak politikai eszélyre vall, mert ezzel lehetetlenné tenné magát, de azért előtte sem lebeg más végcél, mint atyja előtt s ez: **Magyarország teljes függetlensége.**

Mikor zokogó gyászszal borult az elárvult magyar haza legnagyobb fiának ravatalára, mikor azt hitték, hogy történelmünk legfényesebb lapja lezárult egy sirhanttal, szivünkben felcsillant egy vigasztaló édes remény, hogy nem halt meg és nem halhat meg a nemzet megváltó eszméje.

Most az egyes ember csak tolmácsolója, kifejezője lehet a nemzeti eszmének, de *teremtője maga a nemzet.*

Polgártársak!

Ime! vessetek egy pillantást Kossuth Ferencz útjára és mit láttok?

A nemzet rajongó lelkesedése kíséri, s a merre jár, a merre kel, virágot hint útjára. Ez a lelkesedés ékesszólóan hirdeti azt, a mit szóval kifejezni nem lehet, s a mit Kossuth Lajos életével, halálával pecsételt meg, Arad, Debreczen és Szeged után Miskolcz városa sem maradhat el!

Legyen ünnep az a nap, melyen Kossuth Ferencz látogatásával megtiszteli Miskolcz városát; egy várva-várt nagy ünnep!

A ki előtt szent még az elbukott nemzeti ügy, a ki hinni tud az eltemetett eszmék és a sirba hullott remények feltámadásában, *az jöjjön és hallgassa meg, hallgassa meg és vesse szívébe Kossuth Ferencz magasztos tanítását.* Ti nők, ti jó magyar nők pedig, kik az eszeteken át éreztek s a szivetekkel gondolkoztok, jertek, s hintsetek virágot útjára, mely eddig tövissel volt tele, s a kinek hívő lelke van, hívő lelkének egész hitével imádkozzék, hogy a magyarok áldó Istene vezérelje nagy útján Kossuth Ferenczet!

Kőszegi Armand.

Kossuth Ferencz Miskolczon.

Miskolcz város és Borsodvármegye hazafias érzelmű polgárai és honleányai oly lelkes és fényes fogadtatásban készülnek részesíteni Kossuth Ferenczet, a minő fogadtatás rég nem folyt le városunk falai között.

A merre csak az ember szeme tekint, már ma is mindenütt lelkesedéstől kipirult arcokat lát. Várja mindenki a nagy napot, a midőn színről-színre láthatja a hazatért száműzöttet . . . mint egy szebb, dicsőbb jövődő kezését.

Hiába erőlködik a miskolczi szabadelvű párt, hiába önti mérges epéjét a pártnak hivatalos organuma: a »B. M. L.«; az önként megnyilatkozott szívek érzelmeit, a lelkesedés árját az ő hatalmas hullámzásában megakadályozni nem lehet!

Jelen lesz az ünnepélyes fogadtatásnál Miskolcz városának és Borsodvármegyének minden szabad és független gondolkozású polgára; örömmel, szeretettel, a magyar szívet teljes melegevel fogja kiáltani hogy: — Eljen Kossuth Ferencz!

*

Kossuth Ferencz fogadtatására vonatkozólag a miskolczi függetlenségi párt kebeléből választott rendező bizottság a következő felhívást bocsátotta ki:

„Polgártársak!

Kossuth Ferencz f. hó 26-án d. e 9^{1/2} órakor a Kassa felől jövő gyorsvonattal városunkba érkeznek.

Fényesnevű vendégünk egy egész napon át városunkban szándékozik tartózkodni, a mi reánk azon kellemes kötelességet róvja, hogy őt és a társaságában érkező jeles vendégeket valóban magyaros vendégszeretettel fogadjuk.

Városunk birnevének tartozunk azzal, hogy bizonyosságot tegyünk arról, miszerint a magyaros vendéglátás kifejezésénél sem maradunk hátrább hazánk többi nagy városának lakosainál.

A helybeli függetlenségi és 48-as párt alulírott végrehajtó bizottsága örömmel vállalkozott arra, hogy nagynevű vendégünknek hozzá méltó fogadtatást rendezzen, de hogy ez valóban fényes is legyen, azt csak is úgy érheti el, ha polgártársaink megjelenésükkel emelik a fogadtatás külső fényét és részt vesznek mindazon ünnepségekben, a melyek mulhatlanul szükségesek ahhoz, hogy a vendéglátás kifejezése valóban impozáns legyen.

Polgártársaink egyetemének képezi tehát kötelességét, hogy városunk hagyományaihoz hiven ismételten bizonyosságot tegyünk arról, hogy vendégünket magyaros vendégszeretettel akarjuk és tudjuk is ellátni, és hogy ennek külsőleg kifejezést adni képesek is vagyunk.

A fogadtatás módzatait általánosságban olyképp állapítottuk meg, hogy fényesnevű vendégünket

- a) megérkezése alkalmával a pályaudvarnál ünnepélyesen fogadjuk és a „Korona“-vendéglőben levő szállására tömegesen elkisérjük és bölcs kijelentéseit ott meghallgatjuk.

- b) A »Korona«-szállóban tiszteletére rendezendő közebéden

- c) este a fáklyásmenetnél és

- d) a nemzeti színházban tartandó diszelo- adáson minél számosabban veszünk részt.

- e) Óhajtanónak tartanók, ha házainkat fellobogóznánk.

Az egész program, de különösen az első pont teljes megvalósításához a tömeges részvételt ismételve kérjük nemcsak, de sőt polgártársaink közül azokhoz, a kik fogatokkal rendelkeznek, azon tiszteletteljes kérelmet intézzük, hogy f. hó 26-án reggeli 8 órára fogataikat a városházátérre küldeni sziveskedjenek, hogy ezek a bevonulás alkalmával felhasználhatók legyenek.

Szíves tudomására adjuk a vármegyénk területén székelő testületek és egyleteknek, hogy a mennyiben küldöttség útján óhajtanák

Kossuth Ferencz előtt tisztelgésüket kifejezni, eziránti szándékukat Kovács Lajos miskolczi lakos ügyvéd úr, mint a végrehajtó bizottság elnökénél f. hó 25-ik napjának délutáni 3 órájáig bejelenteni sziveskedjenek, hogy az elfogadás sorrendje idejekorán megállapítható legyen.

Jogosan merjük hinni, hogy felhívásunk Miskolcz város és Borsodvármegye közönségénél lelkes támogatásban fog részesülni és ennek reményében előlegezzük köszönetünket az összes résztvevőknek.

Miskolcz, 1894. nov. 22.

A Kossuth Ferencz fogadására alakított bizottság.

*

Miskolcz lelkes honleányai mindig első voltak azok táborában, kik hazafias érzelmüknek kifejezést adni tudtak és mertek. Most, hogy Kossuth Ferencz hét-főn városunkat meglátogatja, lelkes honleányaink is kivesszik a maguk részét az ünnepélyes fogadtatásból. Evégből Karla Bertalanné és Gábor Jánosné asszonyok csütörtökön délutánra érkezőket hívtak egybe, melyen több mint 200 honleány vett részt. Megvalasztott elnöknek: Karla Bertalanné, Erdei Gyula, alelnöknek: Fekete Bertalanné, pénztárnoknak: Gábor Jánosné, titkárnak: Lang Ottó, választmányi tagoknak: Erdei Gyuláné, Szováty Bertalanné, Zsupán Jánosné, Berecz Józsefné, Szintay Dánielné, Tokay Lajosné, Nagy Barnáné, Braun Pálné; továbbá: Csorba Paula, Petykó Mariska, Schneider Francziska, Tokay Irma, Erdei Mariska, Szabó Erzsike, Kiffer Mariska, Bőrsa Etelka, Németh Berta, Weisz Karolin és Istvánffy Gizella. Hosszas és beható tárgyalás után elhatározta az érkezők, hogy Kossuth Ferencz fogadtatása alkalmával a buzatéren felállítandó diadalkapunál az asszonyok fekete selyem ruhában sorfalat képeznek; a király-utcai hídnál pedig aleányok képeznek sorfalat. Itt Kalmár Milike és Balogh Erzsike díszes rózsacsokrot ruytanak át Kossuth Ferencznek, Németh Irénke pedig üdvözlő beszédet tart. Az átnyújtandó rózsák bokréta nemzeti színű szallagán a következő felirat lesz: „Győzelmed — a mi reményünk“ A „Korona“ szállodánál 20 magyar ruhába öltözött kisasszony fog sorfalat képezni.

Visszapillantás!

A modern mesterkelt örömrivalgások és külső hatásra számító ünnepélyek után, melyeknek hátere többnyire a kegyhajhászás és rút haszonlesés, jól esik lelkemnek elmerengni azon dicső multon, a melyben az egyszerű erkölcsök mellett az önként nyilvánuló érzelm minden utógondolat nélkül áldozott az érdemnek a szeretet oltárán.

Egy emberöltő viharzott el fejem fölött, de a távol mult ködében mai nap sem mosódott el egy kimagasló alak, a melyet gyermekéveimben kartársaimmal örömprepsve vártam és csengő hangját, szelid, biztató szavait lestem.

Van Zemplénmegyének egy része, a hol a természet mostoha kézzel nyújtja adományait, egyszerű, igénytelen római és görögkatholikus tót nép lakja, ott fordult meg igen gyakran azon férfiú, a ki később a magyar nemzet véres betűkkel jegyzett lapjain egy új dicső korszak megteremtője volt. Örömmel volt a faluban, a hol megszállt, nagyja, apraja ostrom alá vette azt a házat, a melyben telepedett, mert üres kézzel sohasem jött be, hanem a kisdedeknek szent képecskéket és olvasó-könyvecskéket osztogatott és szorgalomra, istenífelelemre intette; az ügyes bajos dolgokban hozzá folyamodó népnek, a kiket a lelketlen tisztartók zsaroltak, ügyét magáévá tette és fájdalomfacsarta könyveiket letörölte. Áldás kísérte lépteit.

Ez a férfiú Kossuth Lajos volt.

Hogy mennyire tudott ő a nép lelkére hatni s hogy az a szegény nép mennyire tudta őt szeretni, azt a válságos idők beigazolták. 1849-ben ugyanis, midőn a vad hordák Galiczia határát átlépték, egy osztály minden elővigyázat nélkül Sztrapko felé vonult, mert azt hitte, hogy a nyelv és fajrokonok által lakott vidék tárt karokkal fogja őket fogadni, de csakhamar kiábrándult, midőn a szegény kinézésű városka körül vasvillák és egyenesre vert kaszák a hajnali pirban testvéri csókra készen minden oldalon felvillogtak, csakis annyi ideje maradt, hogy az istrángokat levágva, ott hagyta társzereit, ágyuit és a ki el nem menekülhetett, az a népfelkelők kezébe esett. A papság mind népe élén állott, különösen az athleta-termetű Farkas gör. kath. pap és Marusák Imre, a turányi lelkész, az előbbinek kebelbarátja. Ez utóbbit később a muszkák a zsirosszajú magyar M. vezetése alatt meglepték

és agyonkancsukázták, az előbbi pedig hónapig az erdőben bújkált mindaddig, míg a hóhérok a véres munkát abbahagyták.

Ilyen varázserővel birt ama férfiú, kinek fiát falaink közt ünnepeljük! (V.)

Politikai szemle.

Nagyon érdekes dolgok történtek e héten a t. Házban. A miniszterek és a kormánypart korifeusai nagyon lehangoltan járnak-kelnek a folyosókon; ha leülnek a helyökre, valóságos búskomorság vesz rajtuk erőt.

Van valami a levegőben, a mi a fenyegető vész csiráját rejti méhében. Ezeket a jó urakat leginkább az eji kétségbe, hogy a király a hozzá felterjesztett egyházpolitikai törvényjavaslatokat még ma sem szentesítette. Minden pillanatban várják, hogy megérkeznek, de bizon nem jön az. Mi lehet ennek az oka? Talán a Székesfehérváron vasárnap tartott katolikus nagygyűlés csinált valami zavart odafent az udvari körökben? Elakarják ejteni a Bécsben a Wekerle kormányt? Ugyan mi lenne akkor dr. Miklós Gyulával! . . .

A katolikus nagygyűlés tárgyában e hó 20-án Herman Ottó, városunk déli kerületének országgyűlési képviselője hatalmas beszédet tartott az országgyűlésen. A beszéd egész terjedelmében a következő:

„T. Ház! Ezuttal nem mint egy pártnak a tagja, hanem csupán mint országgyűlési képviselő kívánok élni szolájszolgálatommal. (Halljuk! Halljuk!)

Mindenekelőtt hangoztatni kívánom, t. Ház azt, hogy én, a ki mindig a szólásszabadságnak voltam előharcosa és a ki a gyülekezés szabadságát nagyra tartom, nem vonom kétségbe a katolikus felekezetnek azt a jogát, hogy gyülekezzen, valamint, hogy azon férfiak, kik a gyűlésben részt vesznek, véleményüket szabadon nyilváníthatassák; de a véleménynyilvánításnak meg van a maga határa és helye.

En, t. Ház, a budapesti népgyűlés óta tartott országos kath. gyűlésekre nem fektettem súlyt.

A mult vasárnapon Székesfehérvárott megtartott országos kath. nagygyűlés egészen más természetű, mint voltak a közbeeső kath. gyűlések, mert annak súlyát és veszedelmét képezi az a politikai helyzet, melyben most vagyunk.

Székesfehérvárott proklamáltatt az, hogy a katolicizmus egyesítendő, mint politikai párt, a mely ezentul Magyarország politikai életében, mint ilyen, felekezethez kötve veszi fel a harcot.

A székesfehérvári gyűlés határozottan demagog irányzatot vett, midőn onnan kizárta Magyarországot értelmiségét, de tovább ment a székesfehérvári gyűlés és iparkodott belevonni a mozgalom keretébe a nemzetiségeket is oly irányzattal, a mely ellen itt ebben a Házban pártkülönbség nélkül mindég állás foglaltatt.

És t. Ház, a mi a székesfehérvári gyűlés menetét, tanácskozását, határozatait, szóval az egészet különösen kidomborítja, az az, hogy sikerült rábírnai a dinasztia egyik tagját, még pedig azt, a kit a nemzet a legmagasabbra tart, arra, hogy ő azon gyűlésre külön is mindenható áldását kérje ki.

Ha egyszer egy felekezet a többiek kizárásával akar helyet foglalni, akkor az egyszersmind a többi felekezet ellen való állásfoglalás is.

Hát én, t. Ház, nem akarom most bírálat tárgyává tenni, hogy valjon az egyik felekezetnek a többiek ellen való szembeállítás nem ütközik-e az 1878. V. t. cz. 171. és 172. §-ába.

Ilyenek megítélésére való az igazságügyi kormányzat, melynek ez hivatalból kötelessége.

Rá akarok azonban mutatni egy dolgra ész az, hogy azok, kik a loyaltitást, mikor szükséges, de mikor szükségtelen is, oly módon szokták nyilvánítani Magyarországot királyával szemben, mint senki más, azok nem szállottak magukba és nem látták át azt a tökéletes politikai idomtalanúságot, hogy a királyra akkor akarnak pressziót gyakorolni, mikor ez elhátározó lépés előtt áll, hogy a törvényjavaslatokat szankcionáljon-e vagy sem. (Mozgás balfelől.) Hát, t. Ház én vagyok az, ki ez urakat e helyről figyelmeztetem, viseltesenek több tisztelettel a király iránt. (Helyeslés jobbról.)

Felszólalásom kezdetén azt mondtam, hogy a székesfehérvári gyűlés súlyát az növeli, a mit politikai helyzetnek nevezünk. Az egész mozgalomban az lüktet leginkább, hogy az egyházpolitikai javaslatok még mai napig sincsenek szentesítve. S én úgy érzem, hogy e helyzetet, e bizonytalanságot tovább fentartani nem lehet, (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) hanem a kormány kötelessége saját reputációja és Magyarország békeje érdekében, hogy legfelsőbb helyen is vigye dűlőre a javaslatokat, hogy helyre álljon a rend és nyugalom, mely nélkül az állam fejlődése nem képzelhető. En sina ira et studio mondtam el ezeket és elvárom, hogy a kormány vagy így járjon el, vagy ha így eljáráni nem tud, vonja le ebből a következtetéseket (Élénk helyeslés a bal és szélsőbalon.)

Herman Ottó beszédére Wekerle Sándor miniszterelnök válaszolt. A kath. nagygyűlés elveit ő is elítéli és veszedelmeknek tartja. De vannak — ugymond — alkotmányos országban közkin-

csek, a melyeket meg kell övni még akkor is, ha ezekkel egyesek talán veszélyes irányokat követnek. E közkinccsek egyik legnagyobbika a szabad véleménynyilvánítás, a szólásszabadság. Bizik azonban Magyarország józan közvéleményében, hogy ezek a veszélyes irányzatok nem fognak érvényesülni. Az egyházpolitikai törvényjavaslatok szentesítésének kérdésére Wekerle azt feleli, hogy más nem tételhet föl, mint azt, hogy e törvények szentesítettnek fognak, de hogy mikor, azt nem tudja.

No ha már Herman Ottó felszólalt, fel kellett szólalnia az ő liberális kérdésekben ellenlábásának: Ugron Gábornak is. Szenvedélyesen támadta Herman Ottót, a katolikusok engesztelhetetlen ellenségének állítván őt. Herman Ottó higgadtan és maró gúnnyal verte vissza ezt a támadást a Ház élénk tetszése mellett.

— **Az a nóta!** . . . Debreczenben a Kossuth Ferencz tiszteletére rendezett díszében megtörtént az a sajnós eset, hogy a „Bika”-szálló nagytermének egyik végén poharat emeltek a magyar királynak, a másik végén pedig ugyanakkor ráhúzták a czigánynyal azt a nóta, mely így kezdődik: „Jaj de hunczút a német.” A teremben mindenki megbotránkozott e felett, mert hát az a nóta sehogy sem illett össze a pohárköszöntővel. Nosza tehát lett ebből a dologból olyan heccz, hogy hetedhét országra szól. A kormány által feltartott sajtó kapva-kapott a jó alkalmon. Felfűtta a dolgot annyira, hogy végre elég vakmerő volt azt állítani, hogy ezt maga Kossuth Ferencz intézte. Pedig hát az is megtörténhetett, hogy titkos mameluk-kezek nyultak a dologba, csak azért, hogy Kossuth Ferencz befeketítsék. Sőt még akadt egy lágyfejű képviselő, neve Busbach Péter, a ki nem átalott, e tárgyban interpellációt intézni a kormányhoz. De nem sikerült a befeketítés munkája, mert Busbach úr interpellációja valóságos közbörtányt intézett elő a képviselőházban. Alaposan kikacsagták, kigúnnyolták ezt az urat minden oldalon. Sőt még maga Szilágyi Dezső igazságügyminiszter sem tulajdonított ennek az esetnek különös jelentőséget. Miért volt tehát ez a nagy lárna? . . . Alkalmassá az, mert most ismét inog a Wekerle lábai alatt a talaj s szüksége van egy kis görögtűzre. Meg akarta ijeszteni a bécsieket azzal, hogy milyen forradalmi hangulat uralkodik most az országban s milyen erélyvel képes ő elnyomni ezt a veszedelmes mozgalmat! Így talán mégis szentesítést nyernek az egyházpolitikai javaslatok, melyekhez létele van kötvé! „Jaj de hunczút. . . .”

CSARNOK.

Vallomások!

(Lankadatlan tisztelettel és hódoló üdvözléssel ajánlva az ugyanilyen című költemény kiváló szerzőjének.)

Bevallom kisasszony, biz' örvendek rajta.
Hogy szavamra immár egy keveset hajta,
Hogy felzeng újra a szomorú lant húrja,
Mely lelkünk' átgúrja s a szívünket szurja;
S bármit beszéljenek az irigyek s mások,
Bevallom, hogy tetszett ám a „Vallomások!”
De azért mégis őh engedje meg nekem,
Ha kicsiny dalához lesz pár megjegyzésem!

Bevallom kisasszony, ha én lettem volna.
Ki az ön szemébe oly boldogan mondta:
Hogy édes a percz is, melyben néz szemébe,
Édesebb — persze — ha lehet közelébe,
Legédesebb — plane — ha kéz kézbe pihen
Oh, én magam is azt uondom erre: „igen!”
De hogy a lépes méz — vón' a legédesebb,
Ezt tagadom — nagysád — bocsánat, nem lehet!

De bevallom nagysád, az nem szép magától,
Hogy egy szép vallomást oly furcsán meggátol.
Az érte égő szív — nagysád — az nem tapló!
S csakhogy verse végén ott legyen a tableaux;
Flegmával szól neki, hogy róla nem tehet,
De önnek a lépes méz — a legédesebb!
Am gondoljon nagysád az ifju hevére,
Önre kiált vére, ha élte végé!

S bevallom kisasszony ön nem ideális . . .
A lépes méz ragad, csurog . . . összeáll is . . .
S van bizony édesebb is, mint a lépes méz,
Például, ha két szív egymással szembe néz
Egy édes érzés száll a szívből az ajkra . . .
És csókot csók viszonz, adja, a ki kapta . . .
Legédesebb a csók-özön a csók-eső,
Mint megirta Dóczy a meg, — Darvas Dezső! . . .

S bevallom kisasszony mézből is árt a sok.
— En legalább igaz barátja nem vagyok —
A lépesméz helyett, különben is — kérem —
Az illatos virágmézt ajánlom mélyen.
Aztán a lépesméz meglehetősen drága,
A méhnek ez idén nem volt sok virága!
S aztán . . . kérem . . . nagysád . . . ne vágyják . . . a mézre,
Mert . . . őh . . . hisz . . . itt vagyok . . . még én . . . is . . . elvégre!

S bevallom kisasszony, fáj ám nekem nagyon,
Hogy az ön lelkében annyi fullánk vagyon.
Eljleszt engem is, ha keményen felel:
A közlegő — illyentől — biz hamar elszel.
Oh ne legyen gúnyos, éles, szúró se ám!
(Aztán meg a lépes méznek sem kell reklám!)
S a szerető szívek örök vallomása
Higye el, több az, mint a méz ből pár mázsá!!
Jassicus.

Főispáni beigtatásakor.

1894. november 19-én.

Nemzeti zászlókat lobogtat fűnt a szél,
Lent az uteza népe „igtatásról” beszél;
Mindenki lázba van, lánggal ég a vágától.
Csak ő marad távol? . . .

Nyájas női arcok integetnek felém,
Távolról néhányat róla keresztelek;
Elpirultam ő az, de megcsalt a fátyol,
Csak ő maradt távol? . . .

Kerestem, nem leltem s elborult a lelkem,
„Főispáni ünnep” nem érdekelt engem;
Mit ért a sok hűhó, óriási tábor,
Ha ő maradt távol! . . .

H-y Gy-a.

HIREK.

— **Kun Bertalan** ev. ref püspök Budapestről, a hol az egyetemes konvent ülésén három napon át elnökölt, csütörtökön este városunkba haza érkezett.

— **Dr. Miklós Gyula** főispán beigtatása tárgyában tartott díszközgyűlés jegyzőkönyvét szerdán hitelesítették az új főispán elbűklete alatt. A hitelesítés alkalmával elhatározták, hogy a jegyzőkönyv lapjaihoz a „Borsod” és a „Borsodmegyei Lapok” számait hozzáfűzik, melyekben az ünnepély fénye van megörökítve. Ugyde minden fénynek árnyéka is van s így a történeti hűség kedvéért és az utókornak részrehajlatlan bírálata czéljából, a „Szabadság” számát is a jegyzőkönyvhöz kellett volna fűzi.

— **Soltész nagy Kálmán** kir. tanácsos, polgármester több napig Budapesten időzött. Tegnap városunkba visszaérkezett.

— **Halálozás.** Tegnap délután tettek nagy részvét mellett örök nyugalomra Klein Endréú úrnót. A megboldogult egyike volt azoknak, a kik jótékony tetteik által a legjobb emlékeket hagyták hátra az élők lelkében. Nyugodjék békében!

— **Esküvő.** Pfliegler Mariska úrhölgyet, Pfliegler J. Ferencz köztisztviselőben álló polgártársunk és ipartestületi elnök kedves és szeretetreméltó leányát, ma szombaton délután vezeti oltárhoz Sachs Endre helybeli üveg- és porcellán kereskedő. Zavartalan és tartós boldogság kísérje az új pár eme szép frigyét!

— **Dalestély.** A miskolczi dalár-egylet ma este tartja a Seper-szállóban dalestélyvel egybekötött tánczvigalmát. Mint halljuk, a mai élvezetes dalestélyen nagyszámú közönség fog részt venni.

— **Szomorú jutalomjáték.** A miskolczi közönség „hideg, mint egy pohár jeges víz”. Ezt mondotta a magyar nemzet csalogánya: Blaha Lujza. S ime ezen a rany mondása igaz; tapasztaltuk színházunk legfényesebb tehetségű és legintelligensebb színésznőnek: Breznay Geiza szerdai jutalomjátéka alkalmából, a mikor alig volt 50 lélek a színházban. De ez az 50 lélek tapost szívűből és lélekből a színészet igazi művészenek. Bizony-bizony szomorú példája ez az érdem jutalmazásának.

— **Megyebizottsági tagok választása.** Városunk első és harmadik kerületében élénk érdeklődés mellett folyt le a megyei bizottsági tagok választása. A harmadik kerületben Kovács Lajos elnöklte alatt Friedman Károlyt választották meg, ki 87 szavazatot kapott, mellette dr. Kürtz Jakab 62 szavazatot nyert. Az első kerületben Radvány István volt az elnök. Itt Hidvéghy Benő kir. tanfelügyelőt választották meg 87 szavazattal, Kozma J. Elek 61 és dr. Neuman Bertalan 53 szavazata ellenében. Ez utóbbi választásnál, mint értesülünk, több szabálytalanság fordult elő. Erre vonatkozólag a következő sorokat kaptuk: „Folyó hó 22-én tartott megyei bizottsági tag választása alkalmával Radványi István választási elnök a szavazó lapokat — jöllehet a szavazás titkos — több ízben felbontotta, a törvény ellenére bizalmi férfiakat nem jelölt csak déli 12 órakor, a szabálytalanság s törvénytörés miatt a választás megsemmisítése iránt a felelősség fog headatni. Megengedjük, hogy Radványi István úrnak sok bakros teendői között a törvényt olvasni nincs ideje, de megköveteljük azt, hogy halmozott teendői miatt másoknak alkalmatlanságot és kellemtelenséget ne okozzon. Több választó.”

— **Várhidy Rózika** színházunk kedvelt naivájának jövő szerdán lesz jutalomestélye. Színr kerül „A pálinka” cz. érdekesítő színmű a színtársulat drámai összes személyzetének részvételével. Hogy közönségünk fogja tudni kedvenczével köteleességét, merjük hinni.

*) Oh, legyen kérem egészen nyugodt, nemcsak ő maradt távol, hanem távol maradt ő vele együtt — kevés kivétellel — Miskolcz város egész női közönsége. De vigasztalja meg az ön bizonyára loyális lelkét az az édes remény, hogy hazafias érzelmű ideálját Kossuth Ferencz látogatása alkalmával bizonyosan az ünneplő közönség sorában fogja találni. A mi e költeményben előforduló „láz”, lánggal égő vágó” és „óriási tábor” kifejezéseket illeti, azokra nem teszünk semmi megjegyzést, mert azok csakugyan költeménybe valók. Szerk.

— **Ez is furcsa dolog.** A m. kir. kincstár a dr. Miklós Gyula főispán tiszteletére rendezett ünnepélyre ajándékba adta a díszítéshez szükséges zöld galyakat. A Kossuth Ferencz fogadtatása alkalmára pedig még jó pénzért sem akart adni. Szóval Kossuth Ferencznek nem nő a magyar állam erdejében se fa, se virág!

— **Kiválóan jó minőségű tea, rum, cognac** valódi szépségi borovicska és ó-szilvórium-raktáramra a t. közönség szives figyelmét tisztelettel felhívom. Mindezeket a legjutányosabb áron ajánlom. Szabó Béla gyógyanyag-és illatszerüzlete Miskolczon, a Lloyd szállóval részűt szemben.

LEGÚJABB!

Lapunk zártakor vesszük a leverő hirt, hogy Kossuth Ferencz az utazás fáradalmi és a kellemetlen időjárás annyira megviselték, hogy Monokon, édes atyjának szülőhelyén beteg lett. Körútját félbehagyta és így Miskolczra is csak később fog megérkezni. Az erről szóló távirat következőképpen hangzik:

Kovács Lajos ügyvéd úrnak

Miskolcz.

Kossuth Monokon betegen fekszik, körútját félbehagyta. Miskolczra később megy. Fogadtatására az intézkedést egyelőre becsünetni.

Herman Ottó.

Most tehát már várunk kell egy újabb határidőre. Miután pedig lapunk egy része a távirat vételekor már kinyomva, a másik része pedig megtörölve kőszon volt, egészen új tartalommal bíró lapot pedig részint az idő rövidsége, részint technikai akadályok miatt a lap megjelenésének idejére nem állíthattunk elő, meghagytuk e számunkat, mely egészen az ünnepnapra készült. Olvassa ezt a t. közönség éppen olyan érdelemmel, mintha Kossuth Ferencz már Miskolcz felé közelegetne. Ez különben is csak idő kérdése, mert — mint értesültünk — Kossuth Ferencz nem szüntette be, hanem csak megszakította körútját. Lehet, hogy a jövő hét valamelyik napján már éppen olyan lelkesedéssel üdvözölhetjük őt, mint a hogy hétfőn üdvözölhetjük volna

A Kossuth Ferencz fogadtatására alakult rendező bizottság, melynek az lett volna a feladata, hogy az ünnepély részletes programját megállapítsa, tegnap délután 4 órakor ülést tartott. A bizottság a legmelyebb sajnálattal vette tudomásul a leverő hirt s Kossuth Ferenczhez nyomban üdvözlő táviratot intézett, melyben kifejezést adott annak, hogy mélyen sajnálja, miszerint a körülmények változása folytán városunk falai között ez idő szerint nem üdvözölhetjük; adja a gondviselés, hogy betegségéből mielőbb felgyógyuljon. Miskolcz városának szabad és független gondolkodású polgárai, bármikor jöjjön is, a legnagyobb lelkesedéssel fogadják.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Németh Imre.
Kiadó: Wessolányi Géza.

DREHER ANTAL

kőbányai serfőződe

miskolczi főraktára, Búza-tér 32.

Van szerencsém a t. cz. közönség b. tudomására juttatni, hogy a serfőződe által mostanában forgalomba hozott

BAJOR SÖRT

raktáron tartok és ezen sör palaczkokban

BÉKEFI ANDOR úr
fűszer- és csemege-üzletében kapható.

Egyidejűleg a t. közönség b. figyelmébe ajánlom, hogy legújabb palaczkosreim **pasteurizálás**át berendeztem. A pasteurizált palaczkosör, bárhol elhelyezve, a legcsekélyebb minőségváltozás nélkül 2-3 hónapig eltartható. A t. magánfogyasztók ennek folytán sörszükségeit az eddig szokottnál nagyobb mennyiségben, vagyis 42 nagy, vagy 60 kis üvegben **közvetlenül** nálam is beszerezhetik.

Teljes tisztelettel

OBERLÄNDER ANTAL

DREHER ANTAL kőbányai serfőződe főraktára.

Közvetlen Oroszországból beszerzett

CHINAI TEA-KÜLÖNLEGESSÉGEK

kilogrammja 4.40, 5.—, 6.—, 8.—, 10.—, 12.—, és 14 forintért,
továbbá finom rumok, cognac, angol és belföldi teasütemények
nagy választékban kaphatók

Weidlich Pál kereskedésében „a fekete kutyához” Miskolczon.

1 literes üveg legjobb brazilai rum 1 frt. — $\frac{1}{4}$ kilo finom törmelék tea 1 frt 10 kr.

Czeizler Adolf „Lloyd”-szállodája Miskolczon.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint szállodám

emeleti nagy disztermét

és mellékhelyiségeit

bálokra, tánczvigalmakra és egyéb alkalmi estélyekre olcsó árban átengedem.

Terítékekkel előzetes megrendelés, avagy à la carte szerint izletesen, jól és olcsón szolgálhatok, és átengedem esetleg emeleti konyhámat is oly feleknek, a kik lakadalmi ebédjüket maguk óhajtják házilag kezelni.

Saját termésű, valamint közvetlenül bortermelőktől vásárolt boraim kitünőségeivel igyekezni fogok tisztelt vendégeim meglegedését magamnak továbbra is kiérdemelni és midőn ez alkalmat arra is felhasználom, hogy **kávéházamat, sörcsarnokomat és csinosan berendezett vendégszobáimat** a n. é. közönség további szives figyelmébe ajánljam, maradok tisztelettel

CZEIZLER ADOLF

szállodás.

Reggeli, ebéd és vacsora 22 frtért abonálható.

● Nagy raktárt tartok készletben. ●

TELEFON!

TELEFON!

Magyar Általános Köszénbánya Részvénytársulat
egyedüli főraktára Miskolczon.

A közelgő **téli idényre** ajánlok a nagy érdemű közönségnek

✂ **czenteri és királdi köszönet** ✂

eredeti **legjutányosabb árakban** minden vasutalomásra szállítva.

Helyben 100 kl. --- --- --- 60 kr.

Kivánatra hazaszállítva --- --- --- 68 „

Megrendelések alanti czim alatt eszköz-

lendők:

FISCH MANÓ

6—

a Magyar Általános Köszénbánya Részvénytársulat
fő-raktárának miskolczi képviselője.

Dr. Engel Arnold

és

Dr. Németh Imre

ügyvédek

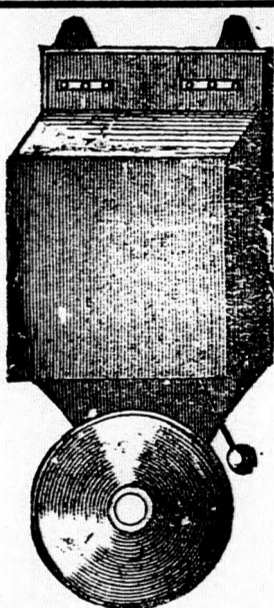
egyesített ügyvédi irodája

1894. november 15-től

Városháztér 4-ik szám alatt

Dr MARKO-féle házban van.

Hivatalos órák d. e. 8—12-ig d. u. 2—6-ig.

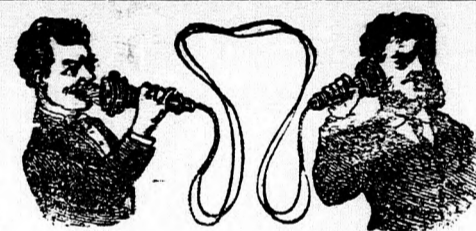
Diadal a tudománynak!

Az Auer-féle izzófénylápák

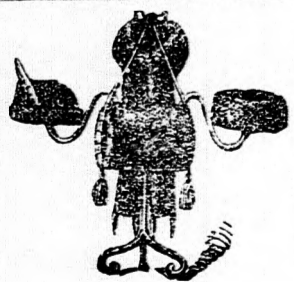
melyek a villanylápakkal a versenyt bármikor kiállják és **mellétkök 30 %** gáz takaríthatik meg. E szabadalmazott találmányt **Miskolcz városában kizárólag**

HORECZKY GODOFRIED műszerész

(F.-Szirma-utca 80 sz. a.) képviseli és berendezéseket bármikor elvállalva, ajánlja a n. é. közönség szives figyelmébe. Elvállal nemkülönben **villanyos csengő- és telefonberendezéseket.** 3—

Városi és utazó
bundák
nagy választékban.

Mindennemű
javitások
elfogadtatnak.

A téli idényre!

A közelgő téli időre a n. é. közönség b. figyelmét felhívom a **Miskolczon, Széchenyi-utca 29.** (Pongor Lajos úr szíjgyártó üzlete mellett) lévő dúsan és ujonnan felszerelt

SZÜCSÁRU-ÜZLETEMRE.

Raktáron tartok ugyanis mindenféle **vadbőröket** és **szücsárukat**, u. m. **karmantyúk, sapkák, gallérok, városi és utazó-bundákat** stb.

Megrendeléseket mérték után, nemkülönben **átalakításokat** és **javitásokat** jutányosan és gyorsan elkészítek. — Elfogadok azonfelül mindenféle **vadbőrök kikészítését** és **szőnyegnek** való elkészítését.

Teljes tisztelettel

VÖNEKY MIHÁLY

szücsmester Miskolczon, Széchenyi-utca 29.

Békefi Andor

fűszer- és csemege-
kereskedése

a „Bodegához”

A n. érd. kö-
zönség b. tu-
domására ho-
zom, hogy a
legjobb

FEHÉR
ASZTALI BORNÁK
literje 30 kr.
VÖRÖS
ASZTALI BORNÁK
literje 35 kr.

Vidékre
nagyobb vételnél
1 liter 24 kr.
vörös 30 kr.

Naponta friss prágai sódar.
Halfélék, conservek, déli gyümölcsök.
Tea, rum, cognac, likőrök,
és mindennemű fűszert 1—6
napi árakban számítom.